

Organisatie en geest van de wereld

door: P. Fuzier

De uitdrukking “de wereld” betekent soms:

- 1 Een organisatie, een systeem dat het bestaan en de betrekkingen van mensen onder elkaar regelt.
- 2 Het terrein, waarop deze organisatie zich ontwikkelt.
- 3 Een geheel van personen die op dat terrein leven en leven volgens de uitgangspunten van dat systeem.

De algemene beginselen van de organisatie van de wereld kunnen ontleend worden aan de Schrift zelf. Het is voldoende het verhaal in Genesis 4 te lezen. Het verhaal dat volgt op de val van de eerste mens in Eden. Het verhaal van de mens verjaagt van het directe aangezicht van God.

In de eerste plaats wordt het hart van de mens openbaar, zoals het is, vol haat tegen zijn naaste. Al was die naaste zijn eigen broer. De mens in opstand tegen God. Let tegelijk eens op de beweegredenen van die haat van Kaïn tegen Abel. Ze was van godsdienstige oorsprong. (Gen. 4:4,5) De hele geschiedenis van de mens op aarde is vol met dergelijke uitbarstingen. Vaak om oorzaken van de dezelfde strekking als die van Kaïn en Abel. Nadat Abel gedood is bouwt Kaïn een stad. (vs. 17) Mensen, het aantal doet er even niet toe, leefden daar meer of minder duidelijk onder de leiding van Satan. In die “stad”, het uitgangspunt van de wereld, vindt de mens de mogelijkheid de begeerte van zijn natuurlijk hart te verzadigen. Dit is in werkelijkheid wat de wereld is. (1 Joh. 2:16) Het doet hem voor een moment de treurige toestand vergeten waarin de zonde hem heeft gebracht. Kaïn noemt de stad naar de naam van zijn zoon Henoeh. (Gen. 4:17) Alle mensen hebben sindsdien gehandeld volgens hetzelfde principe. Door zo te handelen hebben ze allen dus aangegeven onafhankelijk te willen zijn van God. “Hun binnenste gedachte is, dat hun huizen zullen zijn in eeuwigheid, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen (Ps. 49:12).

Jabal woont in tenten. Hij bezit kudden. Een rijk bezit en kan daarop vertrouwen. Altijd voedsel in voorraad.

In deze stad voert Jubal de muziek in. (vs21) Of in het algemeen gesproken de kunst. Om de menselijke geest te verheugen en de stem van het geweten niet te hoeven horen. Op zichzelf is er niets kwaads in. Alleen het gevaar bestaat er zo mee bezig te zijn, dat het hart er zich volledig mee bezig houdt en zich afkeert van God en van het Woord. In de wereld heeft het dagelijks werk ook een plaats. (vs22) Maar het is niet meer het werk waarvan sprake was toen de mens nog in de hof was. Werktuigen van koper en ijzer. Het begin van de industriële ontwikkeling. Het is een totaal andere arbeid dan die opgedragen aan Adam, namelijk bewerken en bewaren van de hof. (Gen. 2:15)

Er is nog een karaktertrek van de wereld. Daarop wil ik in het bijzonder de aandacht vestigen. Toen God een zekere orde in de schepping had vastgesteld. Werpt de die orde in de schepping ondersteboven. Lamech neemt twee vrouwen. (4:19) God heeft gesproken in Genesis 2:24 over één vrouw, maar de mens stelt zich boven het woord van God, de Schepper, en neemt er twee. Ada en Zilla. Hij doet dit niet een keer maar ook een tweede keer. Vergelijk Genesis 4:15 met 4:23-24.

In Genesis 4 hebben we dus een volledige schildering van wat de wereld is. De geest, beginselen die haar besturen. De haat tegen de naaste, de broeder, haat tegen de godsdienst. Onafhankelijkheid van God, bezit, verstrooiing arbeid. Het houdt de mensen dusdanig bezig dat ze geen tijd meer hebben om aan God te denken, zelfs niet als hij daar behoefte aan zou hebben.

De orde van God is omvergeworpen en het woord van mensen is norm en boven dat van God geplaatst. In deze wereld is Christus gekomen en zelfs Zijn tegenwoordigheid heeft te volle het echte karakter van de wereld geopenbaard. De wereld staat tegenover God. Ze wil van God niet weten. Heeft God in de persoon van Zijn Zoon verworpen. Na de verwerping van Christus is, aan de ene kant Satan verklaard “overste van deze wereld”, (Joh. 12:13; 14:30) aan andere kant is de wereld terzijde gezet. Voortaan houdt God zich niet meer met de wereld bezig als systeem. De wereld is geoordeeld, zedelijk en gerechtelijk. Ze heeft een einde gekregen op het kruis van Christus. (Joh. 12:13) Als nu het evangelie gepredikt wordt in de wereld, gebeurt dat niet om de wereld te verbeteren en

te christianiseren maar om de geredde zondaars uit te trekken (Gal. 1:4; 6:14; Joh. 12:31,32).

Het voorafgaande is voldoende om vast te stellen, dat de toestand van de huidige wereld niet kan worden opgesierd met allerlei goede dingen. De oorsprong van de huidige wereld heeft een boos beginsel. Het is een afwijking, een kwaad dat buitengewoon snel aan het licht kwam direct na de ongehoorzaamheid van de eerste mens. Alle daden, beslissingen, wat toegelaten wordt, zijn tegenovergesteld aan wat God heeft vastgesteld en uit Zijn Woord gekend kan worden.

Er is natuurlijk ook een godsdienstig beginsel aanwezig. De wereld kan er op algemene wijze in onze christelijke landen een schijn van ophouden. Goede oude zedelijke tradities, gedeeltelijk gegrond op de schrift. Ze geven het gevoel dat de bestaande orde naar Gods gedachte is. Dat is eigenlijk een meesterwerk van de overste van deze wereld. Maar hij leidt het geheel naar zijn wil. Hij wordt daarin alleen beperkt door "wat hem nu nog tegenhoudt" en die hem tegenhoudt. (2Thes. 2:6-7) Hij geeft de mensen het gevoel dat zij ten naaste bij het gezag van God eerbiedigen. Maar wie echt om zich heen kijkt en er over nadenkt, die wordt het duidelijk dat in deze tijd, zoals in alle tijden trouwens. Maar zeker in deze laatste dagen het Woord van God steeds meer miskent wordt. Het onderwijs en kennis ervan wordt niet meer gevonden. Dat is bijzonder het geval in alles wat met het leven van de mens op aarde in verbinding staat. De relatie ten opzicht van elkaar en ten opzichte van het leven zelf. Een opsomming daarvan geven van alles wat niet in overeenstemming is met de Schrift en wat mensen heel normaal achten, ja zelf goed denken, is bijna onmogelijk.

Enkele feiten in verband met het onderwerp, die ons meer duidelijk maken het karakter en de geest van de wereld waarin wij leven, zodat wij er toe komen ons steeds meer er van te verwijderen. Wij zijn uit de tegenwoordige boze eeuw getrokken, wij zijn niet van de wereld, zoals de Heer niet van de wereld is. (Gal. 1:4; Joh. 17:14-16) Dat weten we wel, maar we moeten het ook praktisch verwerklijken

Ten eerste het probleem van het gezag. De gelovige, maar ook de mens in het algemeen, wordt geroepen om zich aan het gevestigde gezag te onderwerpen. "Elke ziel zij aan de over haar gestelde overheden onderdanig; want er is geen overheid dan door God, en die er zijn, zijn door God ingesteld" (Rom. 13:11).

Het democratisch beginsel is niet naar de Schrift. De macht behoort niet aan het volk. Het volk is niet soeverein. We lezen het niet in het oude testament en ook niet in het nieuwe. Integendeel om Zijn volk te leiden gaf God instrumenten met gezag bekleed. Hij gaf hun de verantwoordelijkheid het volk te leiden en het gezag uit te oefenen in afhankelijkheid van Hem en in Zijn vreze. B.v. Mozes, hij is koning geweest in Jeshurun. Saul, geroepen tot het koningschap, na een lange tijd, waarin er geen koning was, zodat een ieder deed wat goed was in zijn ogen (Richt. 21:25). Hij was

door God gegeven in Zijn toorn en weggenomen door Zijn verbolgenheid. (Hos. 13:11) David, door de Heer gekozen, die van hem tot Samuël zei "een koning voor mij." (1Sam.16:1) Salomo, en alle koningen van Juda en Israël die hem opvolgden. Er waren trouwe koningen onder, maar velen deden wat kwaad was in de ogen van de Heer. Ze oefenden niet het gezag uit dat God hun had gegeven. Het gezag van God en de uitoefening daarvan zijn twee verschillende dingen. Een slechte uitoefening doet niets af van het feit dat het gezag van God is en dat Hij alleen het kan geven aan hem die Hij daarvoor uitkiest.

Ten tweede. Het merendeel van de christelijke landen heeft de doodstraf afgeschaft. Veel christenen verheugen zich daarover. Want zeggen ze: alleen God kan het leven wegnemen. Maar God heeft, om de doodslag te voorkomen, deze macht aan het ingestelde gezag verleent. Wat zegt de Schrift daarover? De tijd waarin wij leven, is begonnen na de zondvloed - de verwoesting van de toenmalige wereld - en zal eindigen door het oordeel, aangekondigd door Petrus. "Want moedwillig is hun dit onbekend, dat door het woord van God de hemelen van oudsher waren en een aarde bestaande uit water en door water, waardoor de toenmalige wereld, door water overstroomd, vergaan is. Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord opgespaard voor het vuur en worden bewaard tot de dag van het oordeel en van de ondergang van de goddeloze mensen". (2Petr. 3:5-10) Na de zondvloed is een nieuwe orde ingesteld, waarvan de beginselen nog steeds gelden en zullen blijven gelden, zolang de dagen van de aarde zullen zijn. (Gen. 8:22) En de aarde zal bestaan tot aan de vervulling van 2 Petrus 3:5-10.

De grote beginselen uit Genesis. De grote beginselen van de betrekking van God met de mens zijn de volgende:

- 1 De opvolging van zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, zullen niet ophouden.
- 2 De vermenigvuldiging van de mensen op aarde (Gen. 9:1 en 7). Hierop komen we terug en we zullen zien dat ook in dat opzicht de mens een slecht beheerder van de aardse rijkdommen, maatregelen neemt die ingaan tegen het "wees vruchtbaar en wordt talrijk en vul de aarde" (Gen. 9:1).
- 3 De heerschappij over de dieren (vs. 2).
- 4 Het voedsel aan de mens gegeven (vs. 3).
- 5 De eis zich van het bloed te onthouden (vs. 4).
- 6 Het bestuur, het gezag aan de mens toevertrouwd met de omvang van de macht en de reden waarom die macht tot zover kan worden uitgeoefend. Maar Hij draagt die macht over aan het verantwoordelijk gezag om het uit te oefenen. Voor de doodslager geldt: hij heeft een mens gedood, een schepsel, naar het beeld van God

geschapen. Dat laat ons zien hoe ernstig de misdaad is. Zo erg dat het bloed van de dader moet worden vergoten. Het gezag, dat de afschaffing van de doodstraf gebiedt om de moordenaar te straffen (en alleen in dat geval) weigert dus feitelijk zich aan het goddelijk bevel te houden. Ze weigert de verantwoordelijkheid na te komen, die haar gegeven is.

- 7 Het verbond tussen God en de mens wordt bekrachtigd met een teken, dat ook nu nog te zien is, de regenboog (vs. 8-17).

Waar staat in de Schrift dat een van deze beginselen niet meer zouden gelden? De Heer bevestigt zelf in Mattheüs 26:52 *“allen die het zwaard nemen, zullen door het zwaard omkomen”*.

Terugkomend op punt twee van de grote beginselen. God heeft de mens alles gegeven wat tot zijn instandhouding dient. Vergelijk Genesis 9:3-4 met Handelingen 14:17. Maar de mens heeft zich absoluut ongeschikt getoond die rijkdommen, door de Schepper gekregen, naar behoren te beheren. Een rechtvaardige verdeling is er niet. Overvloed voor enkelen. Armoede, gebrek en honger voor hele volken. Hoe vaak wordt er geen voedsel doorgedraaid en vernietigd. In het ene land is er te veel en andere sterven er mensen van de honger. Om zijn onbekwaamheid te verbergen, heeft de mens het 6de beginsel maar geschrapt.

Er is nog iets waarin de mens precies tegenovergesteld handelt aan wat de Schrift leert. De vrouw is geschapen om een hulp te zijn voor de man en na de zondeval heeft de Heer tot haar gezegd: *“naar hem zal uw begeerte uitgaan en hij zal over u heersen”* (Gen. 2:18; 3:16). In de meeste gevallen wordt deze positie niet ingenomen en nog minder begrepen. Vrouwen zijn als slavin behandeld, beschouwd als minderwaardige schepsels. Maar nu lijken de zaken soms wel totaal omgekeerd te zijn. Zowel in het ene als het andere geval wordt wat God heeft ingesteld en bevolen miskend. Wat is er niet bedacht om onder Genesis 3:16 uit te komen. *“Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren”*. Het onderwijs van de Schrift wordt ook meer

en meer miskend. Wat betreft de kleding en haardracht van de vrouw. Vlot gekleed als een man. God wil dat er een verschil is tussen de kleren van een man en die van een vrouw. *“Het kleed eens mans zal niet zijn aan een vrouw, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks doet, is den HEERE, uw God, een gruwel”* (Deut. 22:5).

De mens is schuldig, als hij doet alsof deze dingen niet geschreven waren. Maar hoeveel te meer de gelovige die de kennis van het Woord van God heeft.

Wat moeten we zeggen van tekortkomingen van ouders in de opvoeding van kinderen, die God hun heeft toevertrouwd? Ze hebben in dit opzicht een grote verantwoordelijkheid. Christen ouders in het bijzonder. Maar alle anderen ook. Daar wordt in de Schrift duidelijk op gewezen. In zekere gevallen laat het gedrag van kinderen te wensen over. Maar de verantwoordelijkheid daarvoor ligt voor het grootste deel bij de ouders, omdat die in hun plichten tekort zijn geschoten. Door deze tekortkomingen kan ook worden verklaard dat er allerlei onschriftuurlijke organisaties beslagleggen op de aandacht van de jeugd.

Je zou nog meer opmerkingen kunnen plaatsen. Maar iedereen kan voor zichzelf de toestand van de huidige wereld, de manier van handelen van mensen, kunnen vergelijken met het onderwijs van Gods Woord. Wij moeten onze wegen in overeenstemming brengen met dat Woord. Dat dit stukje ons er mag toe brengen, onszelf werkelijk af te zonderen van een wereld die van Gods geboden niets wil weten en haar beginselen verfoeien.

“Hebt de wereld niet lief, noch wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid” (1 Joh. 2:15-17).

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1968-310](#)

Titel: [Organisation et esprit du monde](#)